

Конституційний Суд України
вул. Жилянська, 14, м. Київ
01033

Шандрацький Олексій Володимирович

громадянин України

КОНСТИТУЦІЙНА СКАРГА

в порядку статті 151¹ Конституції України
щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту пп.5
пп.291.5.1 п.291.5 ст.291 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року №
2755-VI із змінами та доповненнями

В Рішенні Конституційного суду № 5-рп/2005 зазначено:

Із конституційних принципів рівності і справедливості випливає вимога визначеності, ясності і недвозначності правової норми, оскільки інше не може забезпечити її однакове застосування, не виключає необмеженості трактування у правозастосовній практиці і неминуче призводить до сваволі.

Право на моє звернення до Конституційного Суду України з конституційною скаргою передбачено Конституцією України.

Підставою для подання конституційної скарги є невідповідність положень Податкового кодексу України Конституції України, і суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це призвело до порушення конституційних прав і свобод заявника.

Відповідно до статті 42 Конституції України - Кожен має право на **підприємницьку діяльність**, яка не заборонена законом. Держава забезпечує захист конкуренції у підприємницькій діяльності. Не допускаються зловживання монопольним становищем на ринку, **неправомірне обмеження конкуренції та недобросовісна конкуренція.**

В моєму випадку держава неправомірно обмежила конкуренцію на ринку торгівлі виробами з корисних копалин загальнодержавного значення, в тому числі й вугіллям.

Відповідно до статті 43 Конституції України - Кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується. Держава створює умови для повного здійснення громадянами права на працю, гарантує рівні можливості у виборі професії та роду трудової діяльності, реалізовує програми професійно-

технічного навчання, підготовки і перепідготовки кадрів відповідно до суспільних потреб.

В моєму випадку держава неправомірно обмежила моє право на працю, право заробляти собі на життя працею на ринку торгівлі виробами з корисних копалин загальнодержавного значення, в тому числі й вугіллям.

Відповідно до статті 58 Конституції України - Ніхто не може відповідати за діяння, які на час їх вчинення не визнавалися законом як правопорушення.

В моєму випадку держава в свідоцтві платника єдиного податку вказала квед 46.71 «Оптова торгівля твердим, рідким, газоподібним паливом і подібними продуктами», тобто такий вид діяльності я вправі здійснювати відповідно до Конституції України і таке право «легалізувала» держава, видавши свідоцтво платника ЄДИНОГО ПОДАТКУ в особі фіскальних(податкових) органів, але всупереч статті 58 Конституції України притягнула мене до відповідальності наклавши штрафи та нарахувавши податки, хоча правопорушень з мого боку не було, я діяв відповідно до консультацій та роз'яснень фіскальних(податкових) органів!!!

Відповідно до статті 67 Конституції України - Кожен зобов'язаний сплачувати податки і збори в порядку і розмірах, встановлених законом.

В моєму випадку держава в свідоцтві платника єдиного податку вказала квед 46.71 «Оптова торгівля твердим, рідким, газоподібним паливом і подібними продуктами», тобто такий вид діяльності я вправі здійснювати відповідно до Конституції України і таке право «легалізувала» держава, видавши свідоцтво платника ЄДИНОГО ПОДАТКУ в особі фіскальних(податкових) органів, я сплачував єдиний податок, відповідно до закону, але всупереч статті 67 Конституції України мені донарахували податків, штрафів тощо.

Саме неоднозначне застосування органами влади та судами вищезазначених приписів Податкового кодексу України, в аспекті того, чи можуть фізичні особи – підприємці - платники єдиного податку реалізовувати виробу з корисних копалин загальнодержавного та місцевого значення, що придбані, зокрема, у суб'єктів господарювання які здійснюють їх видобуток, як про це зазначають фіскальні органи, АМКУ та інші, або ж практика Вищого адміністративного суду України щодо того, що не можуть бути платниками єдиного податку суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи-підприємці), які здійснюють видобуток, реалізацію корисних копалин, крім реалізації корисних копалин місцевого значення, завдання мені збитків та порушення моїх прав, стали підставою для звернення до КСУ.

Вважаю, що приписи пп.5 пп.291.5.1 п.291.5 ст.291 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями СУПЕРЕЧАТЬ статтям 42,43, 58 та 67 Конституції України.

Так, в мене в свідоцтві платника єдиного податку вказано квед 46.71 «Оптова торгівля твердим, рідким, газоподібним паливом і подібними продуктами».

Тобто такий вид діяльності я вправі здійснювати відповідно до Конституції України і таке право «легалізувала» держава, видавши свідоцтво платника ЄДИНОГО ПОДАТКУ в особі фіскальних(податкових) органів.

«Якість» податкового закону

Згідно зі ст. 1 Протоколу № 1 ніхто не може бути позбавлений права власності інакше, як на умовах, передбачених законом.

У розумінні Європейського суду з прав людини закон не визнається законом, якщо він не відповідає вимозі «якості закону». Під якістю закону наразі розуміється його точність і зрозумілість.

Іншими словами, якщо обов'язок сплати податку передбачено законом, що не відповідає умові «якості закону», то сплата такого податку суперечить ст. 1 Протоколу № 1.

У справі *Щокін проти України* (2010 рік, заяви № 23759/03 та № 37943/06) та справі *Серков проти України* (2011 рік, заява 39766/05) Європейський суд з прав людини визнав факт порушення ст. 1 Протоколу № 1 з огляду на недодержання вимоги щодо «якості» податкових законів.

У справі *Щокін проти України* Європейський суд з прав людини визнав «неякісним» закон, яким визначалася ставка прибуткового податку з громадян, що застосовувалася до доходів, отриманих не за місцем основної роботи. На момент оподаткування відповідних операцій Декрет Кабінету Міністрів «Про прибутковий податок з громадян» передбачав застосування до таких доходів фіксованої 20% ставки, а Указ Президента України «Про збільшення неоподаткованого мінімуму та ставки прогресивного оподаткування доходів громадян» – прогресивної ставки.

Посилаючись на принцип конфлікту інтересів, закріплений у податковому законодавстві України, суд вказав на необхідність застосування підходу, **більш сприятливого для платника податку,** тобто застосування фіксованої, а не прогресивної ставки прибуткового податку.

Подібні висновки Європейський суд з прав людини зробив і у справі *Серков проти України*. У цій справі ним було встановлено відсутність «якості закону» у суперечливих положення Закону України «Про податок на додану вартість» та Указу Президента України «Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва» в частині, що стосується необхідності сплати ПДВ платниками єдиного податку-фізичними особами при імпорті товарів на митну територію України.

Так, з приводу неоднозначності, поняття якого міститься зокрема в Ухвалі КСУ від 16.11.2006 року №13-у та однакових обставин, повідомляю наступне:

Листом Головного управління Міндоходів у _____ повідомлено про те, що корисні копалини загальнодержавного значення суб'єкт підприємницької діяльності який застосовує спрощену систему оподаткування не має права реалізовувати, навіть якщо такий суб'єкт, як я зрозумів, реалізує вироби з корисних копалин – для прикладу вугілля кам'яне ДГО 25-50(вологістю 10%, зольністю 10%, калорійністю 7 тис. Ккал/кг).

Разом з тим, такі роз'яснення суперечать роз'ясненням, які надавались Державною податковою службою України в листі _____.

Листом _____ Міндоходів повідомило _____ про те, що результатом господарської діяльності гірничого підприємства є його товарна продукція.

Листом _____ Міненерговугілля повідомило _____ про те, що вугілля марок АМ, АО ,АС, АКО ДГО ДГР, АМАС можуть

вважатись виробом з корисних копалин загальнодержавного значення, що придбані у суб'єктів господарювання, які здійснюють його видобуток.

Постановою окружного адміністративного суду(<http://reyestr.court.gov.ua/Review/43524966>) від 25.03.2015 року суд відмовив у задоволенні позовних вимог застосувавши приписи пп.5 пп.291.5.1 п.291.5 ст.291 Податкового кодексу України де вказав, що **на підставі викладеного суд приходить до висновку, що кам'яне вугілля, реалізацію якого здійснював позивач, відноситься до корисних копалин загальнодержавного значення.**

Ухвалою апеляційний адміністративний суд(<http://reyestr.court.gov.ua/Review/48842773>) від 30.06.2015 року залишив апеляційну скаргу без задоволення застосувавши приписи пп.5 пп.291.5.1 п.291.5 ст.291 Податкового кодексу України де вказав, що Доводи апелянта щодо того, що вугілля, яке реалізовувалось ним не відноситься до корисних копалин загальнодержавного значення колегія суддів оцінює критично, оскільки ФОП ОСОБА_1В здійснював реалізацію сортів (марок) вугілля антрацит, що в свою чергу класифікується як антрацит сім'ячка -АС, антрацит дрібний - АМ, газовий горіх - ДГО, довгополум'яний газовий рядовий горіх -ДГРО, а отже відноситься до корисних копалин загальнодержавного значення. Таким чином, згідно приписів п.п.291.5.1.5 п. 291.5 ст. 291 Податкового кодексу України позивач, як суб'єкт господарювання, не може бути платником єдиного податку, оскільки він здійснює реалізацію корисних копалин загальнодержавного значення.

Ухвалою Вищого адміністративного суду України від 25.07.2016 року у справі касаційну скаргу залишено без задоволення, а рішення - без змін - <http://reyestr.court.gov.ua/Review/59625484> та застосував п. 291.5 ст. 291 Податкового кодексу України не можуть бути платниками єдиного податку суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи-підприємці), які здійснюють видобуток, реалізацію корисних копалин, крім реалізації корисних копалин місцевого значення.

Таку ж саму позицію висловив ВАСУ в, як зазначив ВАСУ «ухвалу практику Вищого адміністративного суду України від 10.11.2015 року у справі № 808/3510/14» - <http://reyestr.court.gov.ua/Review/53497879> .

Разом з тим, податкові органи надавали консультації, що фізична особа – підприємець - платник єдиного податку має право здійснювати реалізацію корисних копалин місцевого значення у вигляді сировини, а також виготовляти та **реалізовувати вироби з корисних копалин загальнодержавного та місцевого значення, що придбані, зокрема, у суб'єктів господарювання які здійснюють їх видобуток.**

Листом від 10.07.2014 року №2/34-2988 Міненерговугілля повідомило про те, що вугілля марок АМ, АО ,АС, АКО ДГО ДГР, АМАС **можуть вважатись виробом з корисних копалин загальнодержавного значення, що придбані у суб'єктів господарювання, які здійснюють його видобуток.**

Тобто, правова позиція судів та деяких податкових органів різняться з правовою позицією податкових органів, в тому числі й Міндоходів, які

зазначають про те, що фізична особа – підприємець - платник єдиного податку має право виготовляти та реалізовувати вироби з корисних копалин загальнодержавного та місцевого значення, що придбані, зокрема, у суб'єктів господарювання які здійснюють їх видобуток.

Крім того, іншу правову позицію висловлює ВАСУ та ОДПІ в своїй постанові та листі:

<http://reyestr.court.gov.ua/Review/53497879> - З огляду на викладене, суди першої та апеляційної інстанцій дійшли правильного висновку, що кам'яне вугілля, реалізацію якого здійснює позивач, відноситься до корисних копалин загальнодержавного значення, тому податкова консультація є обґрунтованою.

Листом № 628/10/08-17-11-007 від 12.05.2014 ОДПІ надала відповідь, в якій зазначено, що відповідно до підпункту 291.5.1 пункту 291.5 статті 291 Податкового кодексу України не можуть бути платниками єдиного податку суб'єкти господарювання, які здійснюють видобуток, реалізацію корисних копалин, крім реалізації корисних копалин місцевого значення. Постановою Кабінету Міністрів України від 12.12.1994 № 827 "Про затвердження переліків корисних копалин загальнодержавного та місцевого значення" встановлено, що до копалин загальнодержавного значення належить, зокрема, кам'яне і буре вугілля, у зв'язку з чим, суб'єкти господарювання платники єдиного податку не мають права здійснювати реалізацію корисних копалин загальнодержавного значення.

Тобто, податкова та суди вже зазначають про те, що фізична особа – підприємець - платник єдиного податку **НЕ має права** виготовляти та реалізовувати Вироби з корисних копалин загальнодержавного значення, що придбані, зокрема, у суб'єктів господарювання які здійснюють їх видобуток.

Це і є доказами наявності неоднозначного(різного,неоднакового) застосування одних і тих самих норм за однакових юридично значимих обставин у справі(у подібних правовідносинах), про які зазначено в ухвалах Конституційного Суду України, в т.ч. від 12 травня 2010 року №31-у/2010.

Відповідно до роз'яснень податкових органів - відповідно до пп.5 пп.291.5.1 п.291.5 ст.291 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) не можуть бути платниками єдиного податку суб'єкти господарювання (фізичні особи - підприємці), які здійснюють видобуток, реалізацію корисних копалин, крім реалізації корисних копалин місцевого значення.

Отже, фізична особа – підприємець - платник єдиного податку має право здійснювати реалізацію корисних копалин місцевого значення у вигляді сировини, а також виготовляти та реалізовувати вироби з корисних копалин загальнодержавного та місцевого значення, що придбані, зокрема, у суб'єктів господарювання які здійснюють їх видобуток.

І така позиція висловлена на сайті Міндоходів України <http://minrd.gov.ua/ebpz/107--ediniy-podatok-dlya-fizichnih-osib-/107-03-obmejenyua-schodo-zastosuvannya-sprosch/5113.html> та в листі від 24.12.2013 року №3542/0/141-12/М/23-50.0213, який наданий на наступний текст запиту:

Надайте відомості проте, чи може ФО-П здійснювати діяльність з реалізації твердого палива(квעד 46.71 «Оптова торгівля твердим, рідким, газоподібним паливом і подібними продуктами») – вугілля, яке пройшло промивання, дегідратацію, подрібнення, пресування і т. ін. для поліпшення його якості(КВЕД ДК 009:2010) і стало виробом(товаром) з вугілля, а не сировиною не місцевого значення перебуваючи на спрощеній системі оподаткування?

Так, вугілля, як тверде паливо, не є сировиною, а виробом з корисних копалин, адже сама сировина вугілля кам'яне, буре тощо проходило обробку на заводі-виробнику, збагачення, розподіл по категоріям, групам, промивання, дегідратацію, подрібнення, пресування і т. ін. для поліпшення його якості тощо, можливо дроблення або інше.

Як зазначено в ГОСТ та іншій літературі - **Виріб — одиниця промислової продукції**, кількість якої може обчислюватися в штуках (екземплярах), що призначена для реалізації і є товаром. Характеризується показниками величини, ціни, зовнішнього вигляду та іншими атрибутами. ГОСТ 2.101-68 ЕСКД. Види изделий.

Віріб — предмет або набір предметів, що виготовляються на підприємстві. Виріб є результатом виробничого процесу.

Тобто, сировиною є вугілля кам'яне, буре, а вугілля кам'яне ДГО 25-50(вологістю 10%, зольністю 10%, калорійністю 7 тис. Ккал/кг) є виробом(товаром).

Секція В ДКПІ містить «Продукцію добування корисних копалин...». Як зазначено в ГОСТ 2.101-68 ЕСКД. Види изделий **Виріб — одиниця промислової продукції**. Тобто вугілля кам'яне ДГО 25-50(вологістю 12%, калорійністю 7кал/кг) є продукцією та виробом, яких фізична особа – підприємець - платник єдиного податку має право здійснювати реалізацію.

Крім того, в ДСТУ 3472-96 Вугілля буре, кам'яне та антрацит. Класифікація, зазначено: Пункт 5 ДСТУ називається визначення марки продуктів збагачення та розсортування. В разі збагачення та розсортування вугілля однієї марки ..., що надходить на переробку.

Отже, відповідно до роз'яснень податкових органів - відповідно до пп.5 пп.291.5.1 п.291.5 ст.291 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) не можуть бути платниками єдиного податку суб'єкти господарювання (фізичні особи - підприємці), які здійснюють видобуток, реалізацію корисних копалин, крім реалізації корисних копалин місцевого значення.

Отже, законодавець мав на увазі реалізацію корисних копалин у «чистому» вигляді – після видобутку з надр землі, а не реалізацію твердого палива – вугілля відповідної марки та класифікації, яке пройшло етапи обробки на заводі-виробнику, збагачення, розподіл по категоріям, групам, промивання, дегідратацію, подрібнення, пресування і т. ін. для поліпшення його якості тощо, можливо дроблення або інше, яке після цієї процедури стало виробом(товаром), а не сировиною.

надайте відомості проте, чи може ФУ-П здійснювати діяльність з реалізації вугілля марок АМ, АО ,АС, АКО ДГО ДГР, АМАС перебуваючи на спрощеній системі оподаткування?

Надайте відомості проте, чи може ФО-П здійснювати діяльність з реалізації вугілля марок АМ, АО ,АС, АКО ДГО ДГР, АМАС, яке є продукцією після обробки корисних копалин не місцевого значення шляхом їх збагачення на відповідній фабриці(заводі) перебуваючи на спрощеній системі оподаткування?

Надайте відомості проте, чи може ФО-П здійснювати діяльність з реалізації вугілля марок АМ, АО ,АС, АКО ДГО ДГР, АМАС, яке є продукцією з корисних копалин не місцевого значення шляхом їх збагачення на відповідній фабриці(заводі) перебуваючи на спрощеній системі оподаткування?

Прошу Вас узагальнити Лист Головного управління Міндоходів від 27.03.2014 року №1488/8/08-01-17-01-08 та лист Державної податкової служби України від 24.12.2012 року №3542/0/141-12/М/23-50.0213 з метою однозначності правозастосування пп.5 пп.291.5.1 п.291.5 ст.291 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями або вжити заходів щодо звернення до Конституційного Суду України за офіційним тлумаченням вищезазначених приписів Податкового кодексу України.

Варто врахувати аналогічні пояснення інших органів Міндоходів -

<http://kherson.minrd.gov.ua/media-ark/local-news/print-69624.html>;

<http://www.chigirinrda.org.ua/dpi/2086-realzacya-virobv-z-korisnih-kopalin-mscevogo-znachennya-platnikom-yedinogo-podatku.html>;

<http://news.dtkr.ua/ua/simple/individual-single-tax/20909>;

<http://dtkr.com.ua/show/2cid010603.html> <http://sfs.gov.ua/ebpz/107--ediniy-podatok-dlya-fizichnih-osib-/107-03-obmejennya-schodo-zastosuvannya-sprosch/5113.html>

<http://dam.kievcity.gov.ua/news/72.html>

<http://pechersk.kievcity.gov.ua/news/2988.html?PrintVersion>

<https://news.dtkr.ua/ua/simple/individual-single-tax/20417>

http://vovchyrada.kh.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1759&Itemid=988

http://kirovrada.dp.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=838:2014-08-27-12-16-20&catid=1:2011-04-05-10-49-53&Itemid=1

<http://kherson.sfs.gov.ua/media-ark/local-news/print-69624.html>

<http://www.chigirinrda.org.ua/dpi/2086-realzacya-virobv-z-korisnih-kopalin-mscevogo-znachennya-platnikom-yedinogo-podatku.html...>

Слід врахувати, що не можуть бути платниками єдиного податку: суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи - підприємці), які здійснюють: видобуток, реалізацію корисних копалин, крім реалізації корисних копалин місцевого значення.

В даній статті ПКУ заборона розповсюджується на видобуток, реалізацію корисних копалин, але не є зрозумілим як розуміти знак коми після слова видобуток, чи це означає видобуток і реалізацію, видобуток та реалізацію, видобуток або реалізацію тощо. Не є зрозумілим чи мав на увазі Законодавець пп.5 пп.291.5.1 п.291.5 ст.291 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями як єдиний цілий процес видобутку і реалізації однією особою, наприклад «шахтою», чи мав на увазі видобуток «шахтою», а реалізацію будь-ким.

Крім того, Антимонопольний комітет України також в своїх рішеннях зазначає (<http://www.amc.gov.ua/amku/doccatalog/document?id=96508&schema=main>); У відповідь на запит Колегії від 03.04.2013 No 20-29.1/09-1207-дз, Міністерство доходів і зборів України листом від 10.04.2013 No 1186/5/99-99-07-02-02-16 повідомило, що суб'єкти господарювання – платники єдиного податку не мають права здійснювати реалізацію корисних копалин загальнодержавного значення. Частиною сьомою статті 28 Закону визначено, що замовник має право звернутися за підтвердженням інформації, наданої учасником, до державних органів, підприємств, установ, організацій відповідно до їх компетенції. У разі отримання достовірної інформації про його невідповідність вимогам кваліфікаційних критеріїв, наявність підстав, зазначених у частині першій статті 17 цього Закону, або факту зазначення у пропозиції конкурсних торгів будь-якої недостовірної інформації, що є суттєвою при визначенні результатів процедури закупівлі, замовник відхиляє пропозицію конкурсних торгів такого учасника. Замовник надав Колегії, зокрема, копію листа відділення МАПІ від 05.04.2013 No 718/10/06-00, в якому зазначено, що вказане відділення "... на ваш лист No 72 від 04 квітня 2013 року повідомляє ... не можуть бути платниками єдиного податку суб'єкти господарювання (фізичні особи-підприємці), які здійснюють видобуток, реалізацію корисних копалин, крім реалізації корисних копалин місцевого значення".

Відповідно до статті 14.1.173 Податкового кодексу України - узагальнююча письмова податкова консультація - оприлюднення позиції центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, що склалася за результатами узагальнення податкових консультацій, наданих контролюючими органами платникам податків.

Саме такі узагальнюючі письмові податкові консультації опубліковані як в мережі Інтернет так і в друкованих виданнях.

Відповідно до статті 53.3 ПКУ - не може бути притягнуто до відповідальності платника податків, який діяв відповідно до податкової консультації, наданої йому у письмовій або електронній формі, а також узагальнюючої податкової консультації...

Тобто, ДФС та Міненерговугілля надали чіткі роз'яснення, що фізична особа – підприємець - платник єдиного податку має право реалізовувати вироби з корисних копалин загальнодержавного значення, а вугілля марок АМ, АО ,АС, АКО ДГО ДГР, АМАС можуть вважатись виробом з корисних копалин загальнодержавного значення, що придбані у суб'єктів господарювання, які здійснюють його видобуток...

Так, приписи пп.5 пп.291.5.1 п.291.5 ст.291 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) дійсно не відповідають вимозі «якості закону» виходячи з наступного:

291.5. Не можуть бути платниками єдиного податку першої - третьої груп:
291.5.1. суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи -

підприємств), які здійснюють: видобуток, реалізацію корисних копалин, крім реалізації корисних копалин місцевого значення.

Тобто, цей припис, з урахуванням роз'яснень Держави, слід розуміти, що заборонено тим суб'єктам господарювання, які здійснюють видобуток та реалізацію корисних копалин як єдиного виробничого циклу виробництва корисних копалин у вигляді сировини, а не виробів з корисних копалин, якими, відповідно до листа від 10.07.2014 року №2/34-2988 Міненерговугілля є вугілля марок АМ, АО, АС, АКО ДГО ДГР, АМАС і вони можуть вважатись виробом з корисних копалин загальнодержавного значення, що придбані у суб'єктів господарювання, які здійснюють його видобуток.

Крім того, судами не встановлено, яку переробку пройшли реалізовані вироби первинну, вторинну або іншу, що виключає застосування припису статті 14.1.37. господарська діяльність гірничодобувного підприємства з видобування корисних копалин для цілей розділу IX цього Кодексу - діяльність гірничодобувного підприємства, яка охоплює процеси добування та первинної переробки корисних копалин та 14.1.91. корисні копалини - природні мінеральні утворення органічного і неорганічного походження у надрах, у тому числі будь-які підземні води, а також техногенні мінеральні утворення в місцях видалення відходів виробництва та втрат продуктів переробки мінеральної сировини, які можуть бути використані у сфері матеріального виробництва і споживання безпосередньо або після первинної переробки.

Тобто, первинна переробка корисних копалин є господарська діяльність гірничодобувного підприємства з видобування корисних копалин.

Сама стаття 14.1.91. вказує на те, що після первинної переробки природні мінеральні утворення органічного і неорганічного походження у надрах є корисними копалинами, а от після їх вторинної та подальшої переробки та обробки **КОРИСНІ КОПАЛИНИ СТАЮТЬ ВИРОБАМИ!!!**

Як зазначено в ГОСТ та іншій літературі - **Виріб** — одиниця промислової продукції, кількість якої може обчислюватися в штуках (екземплярах), що призначена для реалізації і є товаром. Характеризується показниками величини, ціни, зовнішнього вигляду та іншими атрибутами. ГОСТ 2.101-68 ЕСКД. Види изделий.

Виріб — предмет або набір предметів, що виготовляються на підприємстві. Виріб є результатом виробничого процесу.

Тобто, сировиною є вугілля кам'яне, буре, а вугілля кам'яне ДГО 25-50(вологістю 10%, зольністю 10%, калорійністю 7 тис. Ккал/кг) є виробом(товаром).

Секція В ДКПІ містить «Продукцію добування корисних копалин...». Як зазначено в ГОСТ 2.101-68 ЕСКД. Види изделий **Виріб** — одиниця промислової продукції. Тобто вугілля кам'яне ДГО 25-50(вологістю 12%, калорійністю 7кал/кг) є продукцією та виробом, яких фізична особа - підприємець - платник єдиного податку має право здійснювати реалізацію. Крім того, в ДСТУ 3472-96 Вугілля буре, кам'яне та антрацит. Класифікація, зазначено: Пункт 5 ДСТУ називається визначення марки продуктів збагачення та

розсортування. Їз разі збагачення та розсортування вугілля однієї марки ..., що надходить на переробку.

Правова позиція Європейського Суду з прав людини вказує на наступне.

У пункті 21 рішення Європейського суду з прав людини у справі «Федоренко проти України» від 30 червня 2006 року, в якому визначено, що відповідно до прецедентного права органів, що діють на підставі Конвенції, право власності може бути «існуючим майном», або коштами, включаючи позови, для задоволення яких позивач може обґрунтовувати їх принаймні «виправданими очікуваннями» щодо отримання можливості ефективного використання права власності.

Європейський суд з прав людини у своїх рішеннях у справах «Мелакер та інші проти Австрії» від 19.12.1998 р., «Бурдов проти Росії» від 07.05.2002 р., «Прессос Компанія Нав'єра С.А.» та інші проти Бельгії» від 28.10.1995 р., «Пайн Велі Девелопмент Лтд.» та інші проти Ірландії» від 23.10.1991 р. визначив, що під поняттям «майно» розуміється не лише майно, яке належить особі на праві власності згідно із законодавством країни, в якій виник спір, а також під даним поняттям можуть бути прибутки, що випливають з власності, кошти, належні заявникам на підставі судових рішень, «активи», які можуть виникнути, «правомірні очікування»/«законні сподівання» особи.

Концепція «майна» в розумінні статті 1 Першого протоколу до Конвенції має автономне значення, тобто не обмежується власністю на матеріальні речі та не залежить від формальної класифікації у внутрішньому праві: певні інші права та інтереси, що становлять активи, також можуть вважатися «правом власності», а відтак, і «майном». До таких активів може відноситися право оренди (рішення у справі «Іатрідіс проти Греції» від 25.03.1999 р., заява №311107/96, п.54).

Окремої уваги заслуговує питання «правомірних очікувань» особи щодо отримання права на оренду земельної ділянки, адже, право оренди виникає не раніше укладання відповідного договору, а період часу між ухваленням рішення про надання землі в оренду та укладанням договору може бути значним. У справі «Пайн Велі Девелопмент ЛТД» та інші проти Ірландії» Європейський суд з прав людини постановив, що статтю 1 Першого протоколу до Конвенції можна застосовувати для захисту «правомірних очікувань» щодо певного стану речей (у майбутньому), оскільки їх можна вважати складовою частиною власності. «Правомірні очікування» виникають у особи, якщо нею було дотримано всіх вимог законодавства для отримання відповідного рішення уповноваженого органу, а тому вона мала усі підстави вважати таке рішення є дійсним та розраховувати на певний стан речей.

З наведеного вбачається, що, по-перше, особа, якій відповідним рішенням надано право користування земельною ділянкою, набуває право власності на майно у вигляді правомірних очікувань щодо набуття у майбутньому права володіння майном (право оренди) ще до укладення відповідного договору оренди на виконання даного рішення, по-друге, після укладення відповідного договору

оренди у особи виникає право мирно володіти майном, яким є майнові права (право оренди) протягом певного строку.

При цьому, право власності на майно у вигляді як правомірних очікувань, так і майнового права (права оренди), є об'єктом правового захисту згідно зі ст. 1 Першого протоколу до Конвенції та національного законодавства України.

Справа «Рисовський проти України» (Заява № 29979/04): Суд підкреслює особливу важливість принципу «належного урядування». Він передбачає, що у разі, коли йдеться про питання загального інтересу, зокрема, якщо справа впливає на такі основоположні права людини, як майнові права, державні органи повинні діяти вчасно та в належний і якомога послідовніший спосіб (див. рішення у справах «Беелер проти Італії» [ВП] (Beyeler v. Italy [GC]), заява № 33202/96, п. 120, ECHR 2000-I, «Онер'їлдіз проти Туреччини» [ВП] (Oneryildiz v. Turkey [GC]), заява № 48939/99, п. 128, ECHR 2004-XII, «Megadat.com S.r.l. проти Молдови» (Megadat.com S.r.l. v. Moldova), заява № 21151/04, п. 72, від 8 квітня 2008 року, і «Москаль проти Польщі» (Moskal v. Poland), заява № 10373/05, п. 51, від 15 вересня 2009 року). Зокрема, на державні органи покладено обов'язок запровадити внутрішні процедури, які посилять прозорість і ясність їхніх дій, мінімізують ризик помилок (див., наприклад, рішення у справах «Лелас проти Хорватії» (Lelas v. Croatia), заява № 55555/08, п. 74, від 20 травня 2010 року, і «Тошкуце та інші проти Румунії» (Toscuta and Others v. Romania), заява № 36900/03, п. 37, від 25 листопада 2008 року) і сприятимуть юридичній визначеності у цивільних правовідносинах, які зачіпають майнові інтереси (див. зазначені вище рішення у справах «Онер'їлдіз проти Туреччини» (Oneryildiz v. Turkey), п. 128, та «Беелер проти Італії» (Beyeler v. Italy), п. 119).

З іншого боку, потреба виправити минулу «помилку» не повинна непропорційним чином втручатися в нове право, набуте особою, яка покладалася на легітимність добросовісних дій державного органу (див., mutatis mutandis, рішення у справі «Пінкова та Пінк проти Чеської Республіки» (Pincova and Pine v. the Czech Republic), заява № 36548/97, п. 58, ECHR 2002-VIII). Іншими словами, державні органи, які не впроваджують або не дотримуються своїх власних процедур, не повинні мати можливість отримувати вигоду від своїх протиправних дій або уникати виконання своїх обов'язків (див. зазначене вище рішення у справі «Лелас проти Хорватії» (Lelas v. Croatia), п. 74). Ризик будь-якої помилки державного органу повинен покладатися на саму державу, а помилки не можуть виправлятися за рахунок осіб, яких вони стосуються (див., серед інших джерел, mutatis mutandis, зазначене вище рішення у справі «Пінкова та Пінк проти Чеської Республіки» (Pincova and Pine v. the Czech Republic), п. 58, а також рішення у справі «Гаші проти Хорватії» (Gashi v. Croatia), заява № 32457/05, п. 40, від 13 грудня 2007 року, та у справі «Трго проти Хорватії» (Trgo v. Croatia), заява № 35298/04, п. 67, від 11 червня 2009 року). У контексті скасування помилково наданого права на майно принцип «належного урядування» може не лише покласти на державні органи обов'язок діяти невідкладно, виправляючи свою помилку (див., наприклад, рішення у справі «Москаль проти Польщі» (Moskal v. Poland), п. 69), а й потребувати виплати відповідної компенсації чи іншого виду належного відшкодування колишньому добросовісному власникові (див. зазначені вище рішення у справах «Пінкова та Пінк проти Чеської Республіки» (Pincova and Pine v. the Czech Republic), п. 53, та «Тошкуце та інші проти Румунії» (Toscuta and Others v. Romania), п. 38).

Однак, на думку Суду, незалежно від будь-яких фінансових наслідків, розчарування, яке, природно, може виникнути у результаті такої триваючої ситуації невизначеності, саме по собі становить непропорційний тягар, який було ще більше посилено відсутністю будь-якого відшкодування за нескінченну неможливість формальної реалізації заявником його права на земельну ділянку.

Основною метою ст. 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод є попередження свавільного захоплення власності, конфіскації, експропріації та інших порушень безперешкодного користування своїм майном. При цьому в своїх рішеннях Європейський суд з прав людини постійно вказує на необхідність дотримання справедливої рівноваги між інтересами суспільства та необхідністю дотримання фундаментальних прав окремої людини (наприклад, рішення у справі "Спорронг і Лонрот проти Швеції" від 23 вересня 1982 року, "Новоселецький проти України" від 11 березня 2003 року, "Федоренко проти України" від 1 червня 2006 року). Необхідність забезпечення такої рівноваги відображено в структурі статті 1. Зокрема, необхідно щоб була дотримана обґрунтована пропорційність між застосованими заходами та переслідуваною метою, якої намагаються досягти шляхом позбавлення особи її власності.

Саме з метою недопущення подальшого неоднозначного тлумачення та трактування і застосування певних правових норм я звертаюсь до Конституційного Суду України за офіційним тлумаченням цих норм.

Практичну необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень обґрунтовую потребою з'ясувати і роз'яснити волю законодавця, матеріалізованої в нормі права (усвідомлення та роз'яснення смислу норм права з метою найбільш правильної їх реалізації).

Враховуючи вищевикладене та керуючись чинним законодавством, прошу:

1. Прийняти конституційну скаргу та відкрити конституційне провадження.
2. Вирішити питання про відповідність Конституції України (конституційності) пп.5 пп.291.5.1 п.291.5 ст.291 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями та вищезазначених окремих положень пп.5 пп.291.5.1 п.291.5 ст.291 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями:
  - а. «Не можуть бути платниками єдиного податку: суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи - підприємці), які здійснюють: видобуток, реалізацію корисних копалин, крім реалізації корисних копалин місцевого значення».
2. Задовольнити клопотання.

Додаток:

2 примірники конституційної скарги від 18.10.2016 року на 26 арк.

3 примірники копій листів та звернень, судових рішень зазначених в цьому зверненні:

лист Головного управління Міндоходів

на 9 арк.

лист від 24.12.2012 року №3542/0/141-12/М/23-50.0213 на 9 арк.

лист від 08.07.2014 року №4600/Ш/99-99-15-0-4-01 Міндоходів на 9 арк.

лист від 10.07.2014 року №2/34-2988 міненерговуглля на 9 арк.
постанова окружного адміністративного
суду(<http://reyestr.court.gov.ua/Review/43524966>) від 25.03.2015 року на 18 арк.
ухвала апеляційного адміністративного
суду(<http://reyestr.court.gov.ua/Review/48842773>) від 30.06.2015 року на 18 арк.
ухвала Вищого адміністративного суду України від 25.07.2016 року
касаційну скаргу залишено без задоволення, а рішення - без змін -
<http://reyestr.court.gov.ua/Review/59625484> на 21 арк.
ухвала Вищого адміністративного суду України від 10.11.2015 року
<http://reyestr.court.gov.ua/Review/53497879> на 12 арк.
роздруківка <http://minrd.gov.ua/ebpz/107--ediniy-podatok-dlya-fizichnih-osib-/107-03-obmejennya-schodo-zastosuvannya-sprosch/5113.html> на 18 арк.

Роздруківки

(<http://kherson.minrd.gov.ua/media-ark/local-news/print-69624.html>
<http://www.chigirinrda.org.ua/dpi/2086-realzacya-virobv-z-korisnih-kopalin-mscevogo-znachennya-platnikom-yedinogo-podatku.html>
<http://news.dtk.com.ua/ua/simple/individual-single-tax/20909>
<http://dtk.com.ua/show/2cid010603.html>
<http://darn.kievcity.gov.ua/news/72.html>
<http://pechersk.kievcity.gov.ua/news/2988.html?PrintVersion>
<https://news.dtk.com.ua/ua/simple/individual-single-tax/20417>
http://vovchyrada.kh.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1759&Itemid=988
http://kirovrada.dp.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=838:2014-08-27-12-16-20&catid=1:2011-04-05-10-49-53&Itemid=1
<http://kherson.sfs.gov.ua/media-ark/local-news/print-69624.html>
<http://www.chigirinrda.org.ua/dpi/2086-realzacya-virobv-z-korisnih-kopalin-mscevogo-znachennya-platnikom-yedinogo-podatku.html>) на 189 арк.

Роздруківка рішення АМКУ

(<http://www.amc.gov.ua/amku/doccatalog/document?id=96508&schema=main>) на 21 арк.

21.10.2016 року

Шандрацький Олексій Володимирович